

Record de Joaquim Romaguera

EN TOTS ELS MARS I EN TOTES LES BATALLES

Fa gairebé tres dècades que vaig conèixer el Joaquim. Ens aplegà la formació de l'equip que havia de posar en marxa una publicació exclusivament dedicada al cinema en català. El projecte quallà, però tingué una existència efímera. Tot i la fugaç durada de la revista *Pel·lícula* hi hagué prou temps perquè brostés un afecte mutu que no trigà a esdevenir amistat afermançada pels successius contactes que l'atzar, la voluntat o els projectes compartits propiciaren d'aleshores ençà.

Era difícil no coincidir amb el Joaquim. En l'àmbit del cinema —i en tants d'altres— fou sempre present en tots els mars i en totes les batalles. Volgué solcar tots els rumbos, sense fer distinció entre grans rutes i petits corrents, i en tots s'hi endinsà amb vehemència, amb entusiasme, amb una minuciositat que l'empenyí a no deixar sense petjar qualsevol indret dels seus itineraris per riscós que en fos l'accés o per aparentment irrellevant que pogués semblar el paratge. El deler investigador del Joaquim no conegué temes menors i a molts s'hi abocà amb particular embranzida (cinemes amateur i independent, inventiva tecnològica en imatge i so, història del cinema en el marc local...), compartida amb els grans eixos de la seva obra (el cinema català, la salvaguarda del patrimoni cinematogràfic en les seves diferents modalitats, els diccionaris i els catàlegs...) i flanquejada per la seva vessant d'agitador cultural (cineclubs, associacions, articles en nombrosos mitjans de comunicació...) i per la seva immensa passió pels llibres i la música.

En la llunyana presentació d'un llibre de Joan Francesc de Lasa, Xavier Bru de Sala subratllà l'exigència de «moblar el país», de foragitar-ne les buidors tot emplenant-lo d'un mobiliari que, alhora que enriquir-lo i exornar-lo, el fes més entenedor a residents i a visitants. Amb materials tan nobles com diferents, amb paciència i amb saviesa d'artesà de raça, el Joaquim —sumant-se a d'altres

iniciatives, encapçalant el seu propi equip o bé escometent la tasca de cap a peus i en solitari— poblà nombroses cambres i un vast ventall d'edificis amb peces utilíssimes per a la coneixença del nostre cinema. Amb la seva absència, ens pertoca ara de continuar apregonant-nos pels diferents viaranys que transità i també de fer justícia a una obra que no sempre ha tingut el reconeixement i el ressò que meritava. Des del nostre propi territori de recerca continuarem moblant el país, però ens mancarà el Joaquim. La seva energia, la seva tenacitat, la seva presència en tots els mars i en totes les batalles.

Carles JOSÉ i SOLSONA